

Høringsuttalelsen fra og med neste side,
angående
forskrifter for sentre for foreldre og barn
var ferdiskrevet 14. september 2010.

Høringsuttalelse
angående
forskrifter for sentre for foreldre og barn

basert på
Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
sitt
[høringsnotat](#)

Høringsuttalelsen er fra

BarnasRett.no,
GFSR,
Redd Våre Barn (r-b-v.net)
og på vegne av

[Fjern overgriperen, ikke barnet!](#)

med over 31000 medlemmer, som er en del av
arbeidet på Facebook, mot barnevernsovergrep.

Høringsuttalelse angående forskrifter for sentre for foreldre og barn

I [NIBR-rapport 2006:7](#) finner vi følgende

Det synes som norsk barnevern sliter med et paradoks: Barnevernet bruker i stor grad tiltak som vi har lite systematisk, forskningsbasert kunnskap om og som vi "er usikre på" eller "tror på" mye ut fra tradisjoner. Disse tiltakene har vært brukt i årtier, og man har verken klart å finne ut nøyaktig hvordan de virker eller klart å sette noe annet i stedet ("nye tiltaksformer"). (s. 194)

Fra mødre hjem til Sentre for foreldre og barn

En av disse tiltakene har vært mødre hjem som ble etablert i Norge i siste halvdel av 1800-tallet. ([snl.no/mødre hjem](#)). Disse har vært delaktig i alt mulig fra kvinneundertrykkelse til salg av barn, forfølgelse av tatere osv. Under krigen hadde vi den tyske varianten: Lebensborns føde hjem.

Mødre hjem har altså vært drevet etter forskjellige ideologier og med forskjellige hensikter. Men felles for dem er: De har aldri lyktes i å gi flertallet av brukerne trygghet og lykke, selv om intensjonene man la til grunn var ment å skulle være edle - i det minste utad.

Nå har man gitt de norske mødre hjemmene nytt navn, i overensstemmelse med tidens kjønns- og familieideologier: Sentre for foreldre og barn

Det man imidlertid har "glemt", er å gi det et forsknings- og faktabasert innhold. Det er fremdeles ideologisk basert.

Forskning

Vi tar med litt lett tilgjengelig forskning eller artikler om forskning, relatert til det sentrene og ideologien bak sentrene mangler.

Sentre for foreldre og barn bygger grunnleggende på to feil:

Feil 1: Barn er primært et miljøprodukt.

Altså miljødeterminisme og overdreven betoning på sosial arv.

Feil 2: Foreldre må lære å være foreldre.

Forståelsen mangler for at det å være foreldre er sterkt biologisk forankret.

I [høringsuttalelsen \(2008\) fra GFSR, Barnas Rett.no og Redd Våre Barn](#) til regjeringen skrev vi om

arvelighet og hjerneforskning som hadde hatt en revolusjon fra ca 1990. Siden den høringsuttalelsen har vi hatt NRK-programmet *Hjernevask*, og stadig flere oppdager at makten drar i en annen retning enn kvalitetsforskning om arv og biologi.

Følgende forskning om at gener har skylden, ikke foreldre og miljø, er ganske omfattende

Krangling skader normalt ikke barn; gener gjør barn til kranglefanter

Forskning.no skriver (2007):

En ny studie finner at det kanskje ikke er foreldrenes krangling i seg selv som har skylda. (...)

Studien omfatter over 1 000 tvillinger og deres rundt 2 000 barn. (...)

Studiens konklusjon er at foreldrenes krangling ikke er den mest sannsynlige forklaringen på vedvarende og alvorlige adferdsproblemer hos barn.

På den andre siden viser studien at foreldrenes gener påvirker hvor ofte de krangler med sine partnere, og de samme genene forårsaker mer adferdsproblemer når de blir gitt videre til barna.

For å gjøre det tydelig: Foreldrenes krangling var ikke nevneverdig skadelig for barna. Det var ikke foreldrenes krangling som skadet barna og lærte de opp til å krangle. Det var gener. Altså frikjenner dette i hovedsak foreldrene, og viser at barn tåler en del krangling mellom foreldre. Det strider altså mot forskningen og redeligheten å bruke krangling som begrunnelse for omsorgsovertakelser.

Hele 80% av lykkefølelsen skyldes arv!

Lykke og gener (2007):

Lykken er medfødt

Genene styrer den grunnleggende følelsen av lykke og tilfredshet. Noen er nærmest født med et smil om munnen, viser en ny norsk studie. (...)

- Gener styrer 80 prosent av stabiliteten i både psykisk helse og uhelse, konkluderer forsker Ragnhild Bang Nes (37) ved Statens Folkehelseinstitutt. (...)

Til grunn for studien er flere omfattende undersøkelser av norske tvillinger. I én av studiene ble 4 400 tvillinger fulgt gjennom en seksårsperiode. Tvillingene var mellom 18 og 31 år gamle. I to andre undersøkelser deltok en annen gruppe med over 8000 norske tvillinger."

Jeg gjentar: *Gener styrer 80 prosent av «stabiliteten» i psykisk uhelse!* Dette betyr IKKE at foreldre står for 20% av uhelsen. Ei heller miljøet generelt. Normalen er nemlig at man også har en «vet-ikke-gruppe» som telles inn i prosentene. Hvor stor del av skader står foreldre for? Hvor stor står adskillelse foreldre og barn i form av skolen for? Ingen vet, men man vet at «barnevernsfaget» tro

på miljøet, som man nærmest gjør synonymt med foreldre, er fullstendig ute av proporsjoner.

70% av leseferdighet skyldes arv

Siden lesing er den mest grunnleggende ferdighet for skolegang, har den stor interesse i vår kultur.

[Lesevanskar er oftast arveleg](#) (2006)

I forskingsprosjektet "The International Longitudinal Twin Study" har forskarar frå Australia, USA og Sverige studert leseferdigheiter hjå 900 tvillingpar, totalt 1800 barn. (...)

- Variasjonen mellom dei som les bra og dei som les dårleg etter eit år i skulen, er framleis stor. Det er ikkje fordi lærarane i skulen gjer ein dårleg jobb, men fordi arv spelar ei dominerande rolle. 70 prosent av denne variasjonen kan forklarast genetisk og 20 prosent ut frå miljø, forklarar han.

Det er normalt ikke foreldrene sin feil, når barn begynner å slite på skolen. Læreevne er i hovedsak genetisk betinget.

Under er et par gode artikler om biologisk betingede følelser og moral.

Freud tok feil - biologisk betinget frykt

[Darwin forklarer Draculas fascinationskraft](#) (2008)

Til og med moral har sterke biologiske årsaker

[Moralens biologiske opphav](#) (2005)

Erik Tunstad, tidl. fagredaktør. Forskning.no

Man kan altså konkludere med at biologien (gener) spiller en svært stor rolle i å gjøre et menneske til hva det er. Det er ikke slik man har trodd, at miljøet var den store altoverskyggende faktor for å gjøre barn til harmoniske voksne. Vi er i hovedsak genetisk "programmert" til å bli sunne voksne.

Skaden på barna ved adskillelse foreldre og barn

[Sitat fra Prof Marianne H Skånland](#) om forskningsartikkelen (fra 1999) som kommenteres nedenfor:

Agid, Shapira & al – meget viktig forskning

Dette er en undersøkelse Sverre Kvilhaug gjennomgår i boken sin (Atskillelse barn og foreldre). Det viser seg nå at hele forsknings-artikkelen ligger på nettet. Fra denne html-filen:

Nature – Molecular Psychiatry, March 1999, Volume 4, Number 2, Pages 163-172

kan man laste den ned; det består i å klikke der hvor det står PDF; da kommer man til

Original research article:

Environment and vulnerability to major psychiatric illness: a case control study of early parental loss in major depression, bipolar disorder and schizophrenia

By O Agid, B Shapira, J Zislin & al

Fra boken "Adskillelse Barn og foreldre" av Sverre Kvillhaug.

En gruppe forskere i Israel, O. Agid, B. Shapira, J. Zislin, M. Ritsner, B. Hanin, H. Murad, T. Troudart, M. Bloch, U. Hersco-Levy og B. Lerer, presentert i Molecular Psychiatry i 1999, og referert bl.a i Mental Health Today, la fram meget overbevisende og dramatiske forskningsresultater vedrørende psykiske forstyrrelser relatert til tidlig tap av foreldre, særlig adskillelse på annen måte enn ved død. Innledningsvis uttales i forskningsrapporten at den antatte sammenhengen mellom tidlige miljømessige stressfaktorer som tap av foreldre som barn og psykisk sykdom i voksen alder, har pirret psykiateres nysgjerrighet i størstedelen av århundret. Utrolig nok, min kommentar, synes det likevel ikke å ha pirret nevneverdig norske eller nordiske forskeres nysgjerrighet. (...)

For å gjøre historien kort, så kunne det knyttes økt mengde psykiske-, sosiale- og mange andre problemer til adskillelse barn og foreldre. Kort sagt: Barna tok skade.

Sannsynligheten for at forskningsrapportens resultater var tilfeldige, kunne gjerne måles i promille! Til sammenligning så er det akseptabel god forskning når slikt kan måles under 5%.

Barn blir ikke som mor

En interessant artikkel om overtroen på den sosiale arv, kontra biologi, finner vi i Aftenposten. Den handler om barn som har vokst opp ca 7 år av sitt liv hos mødre med påstått rusmisbruk, før myndighetene har ødelagt familiene isteden for å hjelpe. Artikkelen er interessant til tross for at det vanligvis ikke er rusproblemer, eller andre problemer av en slik alvorlig art, i familiene barnevernet sprenger.

[Barna klarer seg bedre enn mødrene](#)

Askepotteeffekten

Askepotteeffekten begynner å bli kjent. Man finner den i [norsk Wikipedia](#), [engelsk \(Cinderella effect\)](#) og [den kinesiske](#) hvor familiepolitikken har gjort denne aktuell grunnet manglende respekt for familienes valg (antall barn). I Norge angripes familienes særegenheter i større grad i tillegg tilfeldig inblanding. I begge land har konsekvensene kunnet bli adskillelse barn og foreldre.

Prof Marianne H Skånland har skrevet [en lengre artikkel](#) (2005) om forskningen bak askepotteeffekten og forskerne Martin Daly og Margo Wilson.

I D&W's undersøkelse fra Canada for perioden 1974-1990 er det for eksempel slik: 91% av

barn under 5 år beregnes å ha bodd i husholdninger med sine biologiske fedre. I dette tidsrommet ble 178 barn under 5 år drept av sine biologiske fedre, som gir 6.3 drepte per million. I samme periode beregnes 0.6% av barn under 5 år å ha bodd i husholdninger med stefedre. 67 slike barn ble drept av sine stefedre, hvilket betyr 392 drepte per million. ("Some Differential" s 210.) Det var altså ca 60 ganger større risiko for at et barn i stefamilie ville bli drept av sin stefar enn for at et barn som bodde sammen med sin biologiske far ville bli drept av faren.

I fosterhjem er graden av det ikke-biologiske ytterligere forhøyet.

Når sentre for foreldre og barn mener at det er nødvendig med adskillelse foreldre og barn, så legger de ikke slik forskning til grunn. Det er svært mye større mulighet for at et barn mishandles og forsømmes i ikke-biologiske konstellasjoner.

I tillegg viser moderne forskning at barn henter sin moralske opplæring fra biologiske foreldre, utover det som er gener. Derfor er det vanlig at barn reagerer på rettledning med: *Dere er ikke mine foreldre!* Man kan jo også bruke den manglende respekten for lærere som eksempel.

Makt minsker dømmekraft

Hvem har ikke hørt uttrykket "makt korrupperer"? Det er almenkunnskap, som regjeringen underlig nok ser bort fra. Siden det er almenkunnskap, så går ikke denne høringsuttalelse grundigere inn på dette. Viser kun til en litt enkel, men moderne forskning som ble [presentert i Forskning.no](#) (2007).

Bossen gir blanke

Det skjer noe med folk som får makt over andre, mener Adam Galinsky og teamet hans fra Northwestern University. De har undersøkt om makt påvirker evnen til å forstå andres synspunkter, melder LiveScience.

Tidligere studier har vist at det å tenke på situasjoner hvor du enten har opplevd å ha makt eller være maktesløs, faktisk har den samme effekten på deg som om du skulle ha vært i en reell situasjon.

Dette brukte Galinsky (...)

Barnevernspedagoger og de som arbeider i sentrene for foreldre og barn, kommer i en maktposisjon overfor beboerne, med de konsekvenser slikt har.

- - - - -

Med dette skal man kunne forstå at det finnes nok forskning som slår beina under tenkningen i- og bak sentrene for foreldre og barn.

KOMMENTARER til *punkter i* **Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet sitt** **HØRINGSNOTAT angående** **Forskrifter om sentre for foreldre og barn**

Regjeringen lytter ikke til foreldre og barn som er ofre for barnevernets- og tilgrensede institusjoners handlinger. Derfor bygger departementet på totalt feil premisser. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet kan ikke forholde seg til virkeligheten når den viktigste motparten - familien, inkludert barna som lider under barnevernet - ignoreres, eller er for knust og undertrykket til å ytre seg.

Vi konsentrerer oss om kap 4 som klarest viser departementets tenkning framover, og som er grunnlag for foreslåtte forskrifter.

Kommentarer til ***4. Departementets forslag***

Faglighet – fakta og forskning kontra idéer og ideologi

Allerede i innledning av kap 4 skriver Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet om faglighet. [GFSR](#), [BarnasRett.no](#), [Redd Våre Barn](#) (r-b-v.net / r-v-b.net) og andre man ikke lytter til, har for lengst ytret seg sterkt kritisk til en liksomfaglighet mer eller mindre løsrevet fra empirisk vitenskap, biologi, evolusjonsbasert psykologi, objektiv historisk og objektiv antropologisk forståelse for familien. Dette gjelder den barnevernfaglige og/eller sosialfaglige kompetanse Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet betoner. Det gjelder også mye av den kliniske psykologien som miljøene relatert til barnevern støtter seg til.

Kort sagt er fagligheten langt på vei kun mindre sammenhengende skoler/retninger man kan sette inn i et idéhistorisk perspektiv. Det skal imidlertid ikke betviles at et slikt idégrunnlag passer Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Å kalle det "faglig" er imidlertid misvisende i en større historisk sammenhang eller relatert til et objektivt forhold til kvalitetsforskning eller relatert til empiri. Fagligheten handler gjerne i beste fall om ideologisk betinget forskningsutvalg eller ideologisk tolkning av utvalgt forskning.

Kommentarer til ***4.1 Krav til kvalitet og internkontroll***

«Tilbud»

Som det følger av kommentarene til "4. Departementets forslag", så kan ikke grupper som f.eks GFSR, BarnasRett og forum.r-b-v.net m.fl. forventes å akseptere sentre for foreldre og barn som et "tilbud", som departementet kaller det. Det vil gjelde både krav til fagplaner, metode og utredningsvirksomhet.

Betoningen på "barnevernfaglig og/eller sosialfaglig kompetanse" vil erfaringsmessig antas ha som

formål å adskille barn og foreldre. Dette grunnet den manglende respekt disse ideologiske utdanningene har for familien.

Ikke frivillig

Ideen om at voksne mennesker flytter frivillig til sentre som skal teste dem og overvåke deres gjøren og laden, og gjerne anbefale å ta barnet fra dem, vil man ikke finne forståelse for i miljø som GFSR, BarnasRett.no og forum.r-b-v.net. Jeg tror det gjelder fornuftige mennesker generelt som får innsyn i fagets manglende forankring i virkeligheten.

Vi kjenner til at mange får trusselen om at barnet skal fratas dem, om de ikke aksepterer dette som tidligere kaltes mødre hjem. Når man bruker utpresning for å manipulere mennesker, så handler det ikke om frivillighet, men om skjult tvang uten hjemmel i lov.

Medisinsk tilsyn

Angående medisinsk tilsyn. Når mennesker settes i en krisesituasjon hvor de risikerer å få fjernet sitt barn, så vil alle "alarmklokker" ringe, og instinktene vil fokusere voldsomt på å opprettholde familien, primært forholdet mor/barn. Dette er menneskets parallell til de instinkter man finner i naturen mellom dyr og deres avkom. Mange vil ikke kunne fokusere på egen helse under et slikt press. Jeg vil her påpeke den voldsomme ulykkes-, selvmord- og sykdomsfrekvens man generelt kan påvise ETTER AT BARNEVERNET KOMMER INN I BILDET. (Dette finner man i [NIBR-rapport 2005:12](#), Barnevernbarnas helse, Uførhet og dødelighet i perioden 1990-2002 av Lars B. Kristofersen .)

Man kan bruke som eksempel en ung følsom og sjenert person som plasseres på senteret. Hvordan man kan tro at et slikt menneske skal klare seg i et så kunstig miljø, som gjerne lyser av overherredømme og bedrevitende holdninger. Mens vedkommende er påpraktet et nytt sosialt press, hvor vedkommende enn går. Jeg kan ikke tenke meg at mange slike kommer igjennom et slikt opplegg uten helsemessige men og barn i behold. Forstå-seg-påerne vil finne argument for det de ønsker.

Hva med arbeids- eller skolesituasjon

Mange av dem som plasseres slike steder har arbeid eller skole som barnevernet lager kaos i. I tillegg til at man lager kaos i personens sosiale liv, ved å fjerne personen fra sin vante omgivelse, venner, foreldre, kjæreste etc. Hvordan skal man ordne skolegang? Hvordan skal en 16-åring på ungdomskolen takle skolegang kombinert med utfordringene i senteret, samtidig som vedkommende skal ta seg av barnet. Da trenger man skjerming fra alt annet enn barnet. Ikke eksponering og prestasjonspress mht å ta seg av barnet.

«Storfamiliens» sosiale rolle

Svært unge mennesker med barn vil gjerne ha stor nytte av sine mødres, og andre støtte, i det som naturlig hadde vært storfamilien. Venner er jo også en naturlig ressurs. Også på dette området er det så underlig at departementet glemmer antropologien og tusenvis av år med historie.

Spedbarn og unaturlig smittmengde

Det å plassere nyfødte i et "åpent" sosialt miljø i vårt mobile og flerkulturelle samfunn, vil påføre et spedbarn smitte fra "hele verden". Det er f.eks velkjent med små barn som går mye forkjølet og småsyk etter de kommer barnehager. Vi som har mange barn i skole merker jo også at når folk kommer hjem fra ferie og skolen begynner, så er det årets største smittetid. Siden dette ikke er et problem naturmennesker har, så må man kunne spørre om departementet har empirisk grunnlag som sier at den unaturlige smittmengden er sunn for spedbarn. Bør de ikke skjermes naturlig til man vet mer?

Internkontroll – «bukken og havresekken»

Når det gjelder internkontrollen så bygger den nødvendigvis på idéen om at institusjoner har selvkritikk, og at de med makt skal sette seg selv på plass og ikke misbruke sin overlegenhet. Begge deler er jo helt urealistisk. Istedenfor at det vil "forebygge svikt og uheldige hendelser", så vil det undergrave respektive, etter "bukken og havresekk-prinsippet".

Kommentarer til

4.2 Krav om godkjenning

Uten reell vilje til å gå slik virksomhet grundigere i sømmene, og det samme med opplæringen bak, blir en diskusjon rundt godkjenning og kvalitetssikring meningsløs.

Kommentarer til

4.3 Beboernes rettigheter

Påstått frivillighet igjen

Her bygger departementet igjen på et helt feil premiss. Nemlig at alle er der frivillig, når det i virkeligheten ofte handler om frihetsberøvelse ved hjelp av å true med å ta barnet fra familier og mødre.

Kulturen mange møter i barnevernet og tilgrensede institusjoner er en overherrementalitet. Dette i seg selv er nok til å psyke ut mange mennesker, eller til å skape underdanighet. Når disse i tillegg agerer som om de kan ting mye bedre enn den/de det heter man skal hjelpe, så vil det oppleves som undertrykkelse for mange.

At mange i tillegg opplever direkte trusler om å ta barnet, om foreldrene ikke underkaster seg barnevernspedagogens vilje, gjør dette så ille at Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet nødvendigvis er nødt til å med vitende og vilje ignorere de alvorlige problemstillingene. Det kan ikke være mulig å ikke forstå litt av dette.

At barn fratras foreldre må bl.a derfor være en villet prosess av makten, som også har helt andre motiver enn hva floskelen "barnas beste" tilsier.

Kommentarer til

4.4 Krav om tilsyn

Går ikke i dybden

Fylkesmennesenes tilsyn går i hovedprinsipp på formelle saker som ER KLART BEVIST. F.eks. tidsfrister. Det er ikke kultur for å gå grundigere inn i tvangssituasjonen og det psykiske presset mange opplever i forbindelse med at familien angripes av et ikke-fungerende barnevern, inkludert sentrene for foreldre og barn. Det er ikke kultur for å "grave" frem ulovligheten i dette, enda mindre for å få til påtale og dom mot de som driver med slik virksomhet. Kulturen viser seg hos fylkesmenn, politi, datatilsynet, dommere etc. Det er innarbeidet i de offentlige akademisk kontrollerte system. Både grunnet feil skolering og mange små miljø.

Etter mønster av ikke-fungerende tilsyn med barneverninstitusjoner

Angående "å føre individtilsyn etter mønster av tilsynet med barneverninstitusjonene". Når dette overhodet ikke fungerer i barneverninstitusjonene, så velger man altså noe mye dårligere i sentrene for foreldre og barn.

Fremmedgjøring

I dette punktet nevnes mindreårige gravide og mindreårige småbarnsforeldre. Kan ikke Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet leve seg inn i fremmedgjøringen et ungt menneske vil oppleve når det fjernes fra vante omgivelser og plasseres i en fremmed institusjon? Vi finner den hemningsløse troen på fremmedgjørende institusjoner underlig.

Nytale - propaganda

Når Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet legger til grunn at de under 18 år må ha noe som kalles "omsorgsbaser", så er dette en bruk av begreper man må ta stor avstand fra.

"Omsorgsbaser" er oppdiktet i maktmiljøene, eller i vert fall spredt derfra. Det er nytale (newspeak) som har en forførende effekt, da de som hører ordet ikke har kulturelle eller andre assosiasjoner, følelser og slikt man skal ha overfor kjente begrep. Ved å knytte to positivt ladede begreper sammen, som ikke har noe med saken å gjøre, så forfører man leseren/lytteren. Det er en velkjent metode for propaganda.

Uoverkommelig utfordring å sette fylkesmannen inn i problemstillingen

At fremmedgjorde mennesker som er den svakeste parten i et makt- og ideologisk (det som skulle være et fag) hierarki - den nærmest kasteløse part - skal takle å forklare fylkesmannen alt som er galt med dette den er kastet inn i, vil ofte være utenkelig. De som blir overkjørt av systemet bruker ofte år for å analysere problemstillingene. De møter noe de aldri har opplevet tidligere, og kommer ut fra sentrene, gjerne uten barn, og med knust familie, og med all forakt fra miljøet rundt. Sjansen er vel større for at de havner i psykiatrien eller gjør selvmord, enn for at de får tilsynsmyndigheten til å forstå problemstillingene. Som kjent er selvmordene skyhøye for folk i denne gruppen.

Unaturlig sosialt stress med mange fremmede sammen

Problemstillingen med å plassere fremmede mennesker tett innpå hverandre i en psykisk press-situasjon, virker det heller ikke være noen tanker rundt. Hvordan vil disse menneskene fungere overfor hverandre? Hvordan vil det være å være den svake parten? Gjør det beboerne lykkelige eller deprimerede? Øker det prestasjonene, eller ødelegger? Gjør det det enkelt å være mor og barn, eller ødelegger det? Erfaring fra de som har vært gjennom slike sentre er ikke akkurat om en lykkelig tid full av gode sosiale minner. Tvert imot får mange ødelagt den første tiden med sitt barn, for deretter å få revet barnet ut av sitt liv, med de alvorlige skadevirkninger dette har.

Vi krever

Vi krever at mødrene og familiene blir gjort klar over på forhånd, at de trolig vil få barnet fjernet mens de er der, eller når de skal hjem.

Å lure mennesker inn i et opplegg som ødelegger så utrolig mye av deres liv, er totalt uakseptabelt.

- - - - -

Bli fratatt barnet, eller dra fra landet

Kort sagt er ikke sentre for foreldre og barn på noen måte, verken nå eller med tenkte endringer, noe vi kan anbefale. Tvert imot må man anbefale mennesker i slike situasjoner, å dra fra landet med familie og barn, så sant det er juridisk mulig eller kan forsvares ut fra nødverge for å redde familien. Om ikke risikerer de en dom fra den ikke-rettslige nemnden Fylkesnemnden. Hvorpå de offentlige parter later som om det er en mer eller mindre rettskraftig dom, og tar barna. Eller dom mot seg i rettsvesenet, som baserer seg på barnevernet og vitnene fra sentre for foreldre og barn. Resultatene i barnevernet er nemlig helt forferdelige målt i prognoser for barna. Dette må man redde barn og familie fra. Prognosene for foreldrene er det nærmest ingen i vårt kyniske maktsystem som gidder å tenke på.

Med hilsen

BarnasRett.no ved Rune Nilsson,
GFSR ved Bjørn Erik Bjorbekkmo og
Arild Holta for Redd Våre Barn og for
«Fjern overgriperen, ikke barnet!»